

Turrielles

L'Espunyola

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: A la zona de Correà
Emplaçament Trencall al km 127,2 de la C-26, està indicat, seguir la pista forestal.

Coordenades:

Latitud: 42.03256
Longitud: 1.70165
UTM Est (X): 392528
UTM Nord (Y): 4654207

Classificació

Número de fitxa 08078 - 56
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIV-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08077A002000620000HS
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dg., 20/06/2010 - 02:00

Descripció

La masia està situada en una zona elevada, amb àmplies vistes sobretot cap al sud i l'est. La casa és de planta rectangular i està formada per dues estructures clarament diferenciades, la més antiga que constitueix el volum principal i una ampliació al costat nord força recent i que tant sols és a nivell de planta primera a

la planta baixa és a mode de porxo format pels pilars de suport de l'estructura. L'edifici està bastit sobre una codina rocosa. L'estructura originària es correspon a una casa forta d'origen baixmedieval; consta de planta baixa, primera i golfes, i és coberta a dos vessants amb el carener orientat est-oest, perpendicular a la façana principal. Està construïda amb murs formats per un aparell regular de carreus rectangulars allargats i disposats formant filades, les cantoneres són de mides similars i segueixen les mateixes filades. La part baixa de les cantonades de la part nord estan bastides lleugerament atalussades, formant una mena de contrafort que reforça l'estructura a la part de la fonamentació. En conjunt els paraments són força homogenis, tot i que a la meitat més meridional de la façana sud i la façana de llevant (a la nord no ho podem veure perquè hi ha l'ampliació contemporània i a la part baixa la roca directament) presenten lleugeres diferències en el parament, hi ha més teulís, l'acabat del carreuat no és tant homogeni i les cantoneres són una mica més grans; aquest fet junt amb la presència d'un angle o cantonera al mig de la façana sud, a la part baixa, podrien indicar que aquesta casa havia estat una construcció més petita (hipòtesis que no podem confirmar, tant sols apuntar-la). D'altra banda, també al mur sud hi ha la traça d'una altra cantonera que potser es correspon amb les restes d'una obertura. Pel que fa a les obertures, a la façana de llevant hi ha la porta d'accés principal, és un porta d'arc de mig punt lleugerament rebaixat, format per dovelles de pedra picada, polida i amb acabat punxonat, sobre muntants del mateix material i acabat. En conjunt la majoria de les obertures són resultat de modificacions posteriors i fetes amb maó massís. Hi ha dues portes d'accés més a la planta baixa, també de maó massís, ambdues amb arc rebaixat, però de moments diferents, l'una amb el maó col·locat a plec de llibre i l'altre amb el maó posat de pla. També compta amb alguna finestra feta amb llinda plana monolítica sobre muntants de carreus, una a la façana posterior que està tapiada, l'altre a la façana principal, i també en aquesta façana una amb llinda plana monolítica però muntants de maó. Hem de destacar la presència a la façana sud de les restes tapiades d'una finestreta probablement d'origen, de la qual tant sols es conserva la llinda (monolítica però avui trencada) que conforma dos petits arcs de mig punt que definien una finestra de doble obertura amb columneta al mig, avui desapareguda, i part dels brancals de carreus. Interiorment, la planta baixa de la casa està distribuïda amb dos cossos paral·lels orientats est-oest i separats per un mur mitger. Cal dir que en aquest mur s'hi identifica la traça de dos brancals que semblen correspondre a un arc, el qual hauria funcionat com element estructural de càrrega en el període d'origen de la construcció. Aquest probable arc a més ens assenyalaria una alçada dels forjats diferent a l'actual i que explicaria l'existència d'unes obertures tapiades que no es corresponen amb els nivells de forjat actuals. Actualment, els espais de la planta baixa són coberts amb voltes de maó massís posat de pla, resultat d'una reforma potser de finals de segle XIX, moment en el qual també es deurién modificar moltes de les obertures. Al voltant de la casa hi ha diferents coberts i annexes, els més antics estant situats a la part est, i altres sobretot pel costat sud i sud-oest, en conjunt destinats a l'explotació agropecuària essencialment ramadera.

Història

Les característiques arquitectòniques de la masia ens assenyalen que ens trobem davant d'una casa forta d'origen baixmedieval, tot i que amb fases constructives de períodes posteriors en els quals s'amplià i/o modificà l'estructura. Es tracta d'una masia situada dins el terme parroquial de Correà, i sota domini dels vescomtes de Cardona fins al segle XVII. Al segle XVIII Correà passà a formar part de l'administració del marquès d'Aguilar.

En el Capbreu del Cint, Capolat i Castelló fet a ordres del Duc de Medinaceli, pres per Josep Thomasa Garrigó, notari de Cardona datat entre el 1789 i 1793 (ACA, Notarial, Cardona, Ca-1.046, fol. 81-84), hi figura que Josep Malagarriga i Fontcuberta, àlies Comaposada, pagès de Correà té el Mas Torrielles habitat i afocat. De fet el mas Torrielles avui dia continua formant part de la finca de Comaposada, que té la casa principal, Comaposada (es troba dins el terme municipal de Montmajor), al nord de Torrielles i amb bona visibilitat entre ambdues.

L'indret de Comaposada (Coma Posada) consta ja documentat l'any 1118. Posteriorment, al fogatge de 1553

surt esmentat Pere Comaposada dins el terme de Correà, el qual actua com a jurat comparent. Al costat mateix de la masia de Comaposada hi ha una petita església, Sant Miquel de Comaposada, que havia estat sufragània de Sant Martí de Correà; era utilitzada com a capella del mas i va ser reconstruïda a finals del segle XVII, l'any 1696 segons indica la llinda de la porta, per Josep Comaposada.

